Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

27 päivänä huhtikuuta 2023*

Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 63 artikla – Pääomien vapaa liikkuvuus – Yhteisövero – Jäsenvaltion alueella sijaitsevasta kiinteästä omaisuudesta saatujen tulojen verotus – Kotimaisten ja ulkomaisten rahastojen erilainen kohtelu – Yksinomaan kotimaisia rahastoja koskeva verovapautus – Tilanteiden rinnastettavuus – Sijoittajien verojärjestelmän huomiotta jättäminen – Oikeuttaminen – Tarve säilyttää kansallisen verojärjestelmän johdonmukaisuus – Tarve säilyttää verotusvallan tasapainoinen jako jäsenvaltioiden välillä – Näiden oikeuttamisperusteiden hyväksymättä jättäminen

Asiassa C-537/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (liittovaltion ylin verotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 18.12.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 21.10.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

L Fund

vastaan

Finanzamt D,

jossa asian käsittelyyn osallistuu

Bundesministerium der Finanzen,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev sekä tuomarit P. G. Xuereb (esittelevä tuomari), T. von Danwitz, A. Kumin ja I. Ziemele,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Beer,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.10.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– L Fund, edustajanaan K. Rohde, Rechtsanwalt,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller ja R. Kanitz,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B. Martenczuk, W. Roels ja V. Uher,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 63 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat L Fund ja Finanzamt D (verotoimisto D, Saksa) ja joka koskee L Fundin yhteisöverovelvollisuutta verovuosilta 2008–2010 (jäljempänä riidanalaiset verovuodet).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Saksan oikeus

3 Yhteisöverolain (Körperschaftsteuergesetz), sellaisena kuin se oli voimassa riidanalaisina verovuosina (jäljempänä KStG), 1 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yleinen verovelvollisuus

”1. Seuraavat yhteisöt, henkilöyhteenliittymät ja omaisuusmassat, joiden johto tai kotipaikka sijaitsee Saksassa, ovat yleisesti verovelvollisia yhteisöverotuksessa:

– –

5) oikeuskelpoisuutta vailla olevat yhdistykset, laitokset, säätiöt ja muut yksityisoikeudelliset tiettyihin tarkoituksiin sidotut omaisuusmassat.”

4 KStG:n 2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Rajoitettu verovelvollisuus

Rajoitetusti verovelvollisia yhteisöverotuksessa ovat:

1. yhteisöt, henkilöyhteenliittymät ja omaisuusmassat, joiden johto tai kotipaikka ei sijaitse Saksassa, Saksasta saamistaan tuloista.”

5 Vuoden 2004 sijoitusverolain (Investmentsteuergesetz 2004), sellaisena kuin se oli voimassa riidanalaisina verovuosina (jäljempänä vuoden 2004 InvStG), 1 §:n, jonka otsikko on ”Soveltamisala ja käsitemääritelmät”, sanamuoto on seuraava:

”Tämän lain soveltamisalaan kuuluvat:

1) kotimainen investointiomaisuus, edellyttäen, että se on sijoituslain [Investmentgesetz, jäljempänä InvG] 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun sijoitusrahaston muodossa tai [InvG:n] 2 §:n 5 momentissa tarkoitetun sijoitusosakeyhtiön muodossa (kotimainen sijoitusyhtiö), sekä osuudet kotimaisesta sijoitusomaisuudesta (kotimaiset sijoitusosuudet);

2) [InvG:n] 2 §:n 8 ja 9 momentissa tarkoitettu ulkomainen sijoitusomaisuus ja ulkomaiset sijoitusosuudet.

– –”

6 Vuoden 2004 InvStG:n 2 §:n, jonka otsikko on ”Sijoitusosuuksista saatavat tulot”, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Sijoitusosuuksista jaettu tuotto ja tällaista jakoa vastaava tuotto sekä väliaikaiset voitot kuuluvat tuloverolain [Einkommensteuergesetz, jäljempänä EStG] 20 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin pääomatuloihin – –”

7 Vuoden 2004 InvStG:n 4 §:n, jonka otsikko on ”Ulkomailta saadut tulot”, 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos sijoitusosuuksista jaettuun tuottoon ja tällaista jakoa vastaavaan tuottoon sisältyy vieraasta valtiosta saatavia tuloja, joista kannetaan siellä veroa, joka on hyvitettävissä tuloverosta tai yhteisöverosta [EStG:n] 34c §:n 1 momentin tai [KStG:n] 26 §:n 1 momentin taikka kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen perusteella, ulkomaisten verojen vahvistettu ja yleisesti verovelvollisen sijoittajan maksama määrä, kun hän ei hyödy mistään vähennyksestä, hyvitetään tuloveron tai yhteisöveron siitä osasta, joka vastaa näitä ulkomaisia tuloja korotettuna ulkomaisen veron suhteellisella määrällä. – – Jos ulkomaisista sijoitusosuuksista jaettuun tuottoon ja tällaista jakoa vastaavaan tuottoon sisältyy tuloja, joista kannetaan tuloperusteista veroa Saksassa, kyseiset tulot sekä Saksassa niistä kannettu vero rinnastetaan niiden hyvittämistä varten 7 §:n 1 momentin soveltamisen yhteydessä ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuihin ulkomailta saatuihin tuloihin ja ulkomailla maksettaviin veroihin. – –”

8 Vuoden 2004 InvStG:n 7 §:n, jonka otsikko on ”Pääomatulovero”, 1 momentin 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Pääomatuloista peritään lähdevero:

1. – – 2 §:n 1 momentissa tarkoitetusta jaetusta tuotosta.”

9 Vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n, jonka otsikko on ”Tiettyihin tarkoituksiin sidottu omaisuus (’Zweckvermögen’), verovapautus ja verotarkastus”, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Kotimainen erillisomaisuus (’Sondervermögen’) rinnastetaan [KStG:n] 1 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuun tiettyihin tarkoituksiin sidottuun omaisuuteen. Tällainen erillisomaisuus on vapautettu yhteisöverosta ja elinkeinoverosta. Toista virkettä sovelletaan myös sijoitusosakeyhtiöihin. – –”

10 Vuoden 2004 InvStG:n 15 §:n, jonka otsikko on ”Kansallisen lainsäädännön mukainen erityinen erillisomaisuus”, 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Saksassa sijaitsevan kiinteistön tai kiinteistöihin rinnastettavien oikeuksien vuokrauksesta saatavia tuloja sekä tällaisten kiinteistöjen ja oikeuksien yksityisistä myynneistä saatavia tuloja on käsiteltävä erikseen kirjanpidossa. Nämä tulot rinnastetaan [EStG:n] 49 §:n 1 momentin 2 kohdan f alakohdassa, 49 §:n 1 momentin 6 kohdassa tai 49 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitetun rajoitetusti verovelvollisen sijoittajan saamiin suoriin tuloihin. Sama koskee kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen sopimusten määräysten soveltamista. Tämän lain 7 §:ää sovelletaan soveltuvin osin siten, että tulojen verokanta on 25 prosenttia, ja sijoitusyhtiö pidättää pääomatuloveron tulon lähteellä. – –”

11 InvG:n 2 §:n 8 ja 9 momentin, sellaisina kuin ne olivat voimassa riidanalaisten verokausien aikana, sanamuoto on seuraava:

”(8) Ulkomainen sijoitusomaisuus on 1 §:n toisessa virkkeessä tarkoitettua sijoitusomaisuutta, johon sovelletaan ulkomaisen valtion lainsäädäntöä. Ulkomaisen sijoitusomaisuuden katsotaan noudattavan riskien hajauttamisen periaatetta, vaikka se muodostuisi sellaiselta osin, joka ei ole vähäinen, osuuksista muuhun omaisuuteen tai useampaan muuhun omaisuuteen, jos tämä omaisuus on sijoitettu suoraan tai välillisesti kyseisen periaatteen mukaisesti.

(9) Ulkomaiset sijoitusosuudet ovat ulkomailla asuvan yrityksen (ulkomainen sijoitusyhtiö) liikkeelle laskemia ulkomaisen sijoitusomaisuuden osuuksia, joihin sijoittaneet sijoittajat voivat vaatia ulkomaisen sijoitusomaisuusosuutensa maksamista vastineena osuuksien palauttamisesta tai joita sijoittajalla ei ole oikeutta palauttaa, mutta ulkomainen sijoitusyhtiö on yhteissijoitukseen tarkoitettujen varojen osalta vakavaraisuusvalvonnan alainen siinä valtiossa, jossa sen kotipaikka sijaitsee.”

Luxemburgin lainsäädäntö

12 Erikoistuneista sijoitusrahastoista 13.2.2007 annetun lain (Mémorial A 2007, nro 13) 66 §:n 1 momentin mukaan ”siviili- ja kauppaoikeudellisen yhtiöiden pääomien hankinnasta kannettavan pääoman hankintaveron ja [tämän lain] 68 §:ssä mainitun rekisteröintiveron lisäksi tässä laissa tarkoitetuilta erikoistuneilta sijoitusrahastoilta ei kanneta muita veroja”.

Pääasia, ennakkoratkaisukysymys ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

13 Pääasian valittaja kiinteistörahasto L Fund on Luxemburgin oikeuden mukainen erikoistunut sijoitusrahasto, jonka kotipaikka ja johto eivät kumpikaan ole Saksassa.

14 L Fund on suljettu rahasto, jolla on vain kaksi yhteisösijoittajaa, joiden kotipaikka ja johto eivät kumpikaan ole Saksassa.

15 Luxemburgin oikeuden mukaan L Fundilta, koska se on erikoistunut sijoitusrahasto, ei kanneta Luxemburgissa veroa lukuun ottamatta siviili- ja kauppaoikeudellisten yhtiöiden pääomien hankinnasta kannettavaa pääoman hankintaveroa ja erikoistuneista sijoitusrahastoista annetun lain 68 §:ssä mainittua rekisteröintiveroa. Tämän oikeuden nojalla L Fundin jakamista osingoista ei pidätetä lähdeveroa Luxemburgissa eikä ulkomaisilta sijoittajilta kanneta niistä veroa.

16 L Fund sai riidanalaisten verokausien aikana tuloja Saksassa sijaitsevien kiinteistöjensä vuokrauksesta ja tiettyjen näihin kuuluvien kiinteistöjen myynnistä.

17 Se teki heinäkuussa 2013 riidanalaisia verokausia koskevat yhteisöveroilmoitukset kyseistä veroa koskevan rajoitetun verovelvollisuutensa perusteella ja täsmensi, että se katsoi, ettei se ollut yhteisöverovelvollinen Saksassa.

18 Verotoimisto D katsoi kuitenkin, että L Fund oli rajoitetusti yhteisöverovelvollinen, ja teki verotuspäätökset riidanalaisilta verovuosilta.

19 L Fund riitautti nämä päätökset Finanzgericht Münsterissä (Münsterin verotuomioistuin, Saksa), joka vahvisti kyseiset päätökset olennaisilta osin 20.4.2017 antamallaan tuomiolla.

20 L Fund teki tästä tuomiosta Revision-valituksen Bundesfinanzhofiin (liittovaltion ylin verotuomioistuin, Saksa), joka on nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin.

21 Kyseinen tuomioistuin huomauttaa, että KStG:n 2 §:n 1 momentin mukaan L Fund, jonka kotipaikka tai johto eivät ole Saksassa, on rajoitetusti yhteisöverovelvollinen kaikista Saksasta saamistaan tuloista. Siihen ei sovelleta mitään henkilökohtaista tai aineellista verovapautusta. On nimittäin niin, että toisin kuin kansallisen lainsäädännön mukaiset avoimet sijoitusrahastot, L Fund ei voi hyötyä vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädetystä yhteisöverovapautuksesta, koska L Fund on vuoden 2004 InvStG:n 1 §:n 1 momentin 2 kohdan, luettuna yhdessä InvG:n 2 §:n 8 momentin kanssa, sellaisena kuin se oli voimassa riidanalaisten verokausien aikana, mukaan ulkomainen rahasto.

22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä, onko ulkomaisen rahaston jättäminen kyseisen vapautuksen ulkopuolelle yhteensopivaa unionin oikeuden kanssa.

23 Se vetoaa eriäviin näkemyksiin ja toteaa tältä osin, että Saksan vero-oikeuden erityispiirteiden vuoksi tämä ulkopuolelle jättäminen voi olla yhteensopivaa SEUT 63 artiklan kanssa.

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin selittää näiden erityispiirteiden osalta, että vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädetyllä yhteisöverovapautuksella, joka koskee kansallisen lainsäädännön mukaisia rahastoja, pannaan täytäntöön läpivirtausperiaate, jonka mukaan tuloista kannetaan veroa ainoastaan kertaalleen eli sijoittajilta. Vuoden 2004 InvStG:n 2 §:n 1 momentin mukaan kyseisten sijoittajien on maksettava veroa niille jaetuista osingoista tai tällaista jakoa vastaavasta tuotosta, jos kyseessä rahasto, joka jättää saamansa tuoton jakamatta.

25 Kansallisen oikeuden mukaisten erityisten kiinteistörahastojen, joissa on ainoastaan ulkomailla asuvia sijoittajia, tapauksessa InvStG:n 15 §:n 2 momentin toisen virkkeen mukaan tällaisen rahaston Saksasta saamat kiinteistötulot kohdennetaan suoraan asianomaisille ulkomailla asuville sijoittajille henkilökohtaisena ja rajoitetusti veronalaisena tulona. Jotta varmistetaan ulkomailla asuvien sijoittajien verottaminen, mainituilla rahastoilla on velvollisuus pidättää lähdevero vuoden 2004 InvStG:n 15 §:n 2 momentin neljännen virkkeen nojalla.

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että läpivirtausperiaatteen täytäntöönpano noudattaa Saksan lainsäätäjän tarkoitusta estää se, että ulkomailla asuvat sijoittajat, jotka olisivat rajoitetusti verovelvollisia sijoittaessaan suoraan Saksassa sijaitseviin kiinteistöihin, välttävät

tällaisen verovelvollisuuden tekemällä mainitun sijoituksen erikoistuneen kiinteistörahaston välityksellä. Läpivirtausperiaate johtaa siihen, että ulkomailla asuvia sijoittajia verotetaan niin kuin ne olisivat tehneet suoria sijoituksia.

27 Sitä vastoin ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen tapauksessa Saksasta saaduista kiinteistötuloista kannetaan vero rahastolta, joka on yhteisöverovelvollinen, koska se ei voi saada vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädettyä verovapautusta, kun taas kyseisen rahaston ulkomailla asuvilta sijoittajilta ei kanneta veroa, koska vuoden 2004 InvStG:n 15 §:n 2 momentin toista virkettä sovelletaan ainoastaan kansallisen oikeuden mukaisiin erikoistuneisiin kiinteistörahastoihin.

28 Molemmissa tapauksissa ulkomailla asuvien sijoittajien Saksasta saamista tuloista kannetaan vero siis vain kerran, mutta eri tasoilla. Tämä erilainen verokohtelu johtuu siitä, että ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen, joissa on ulkomailla asuvia sijoittajia, tapauksessa Saksan lainsäätäjä ei voi julkisen vallan alueellisuusperiaatteen vuoksi varmistaa lähdeverotuksella sitä, että Saksan liittotasavalta voi sinä jäsenvaltiona, jonka alueella asianomaiset kiinteistöt sijaitsevat, käyttää kyseisten ulkomailla asuvien sijoittajien verottamista koskevaa oikeuttaan.

29 Nyt käsiteltävässä asiassa L Fund on siis ulkomaisena erikoistuneena kiinteistörahastona yhteisöverovelvollinen tulosta, jonka se saa Saksassa sijaitsevista kiinteistöistä, kun taas sen kahdelta ulkomailla asuvalta yhteisösijoittajalta ei kanneta veroa kyseisessä jäsenvaltiossa.

30 Sitä vastoin vastaava kotimainen erikoistunut kiinteistörahasto, jossa on kaksi ulkomailla asuvaa yhteisösijoittajaa, ei ole Saksassa yhteisöverovelvollinen tästä tulosta, koska se kohdennetaan kyseisille sijoittajille.

31 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii ensinnäkin, onko vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädettyä verovapautusta pidettävä SEUT 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna pääomanliikkeiden rajoituksena. Kyseisellä tuomioistuimella on epäselvyyttä yhtäältä siitä, voiko kyseinen verovapautus saada aikaan sen, että ulkomailla asuvat sijoittajat ovat vähemmän halukkaita sijoittamaan Saksan alueella sijaitseviin kiinteistöihin, koska tällaisista kiinteistöistä saaduista kiinteistötuloista kannetaan vero ainoastaan kerran sekä kotimaisten että ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen tapauksessa, mutta kyseinen vero kannetaan eri tasoilla.

32 Toisaalta ei ole myöskään varmaa, että mainittu verovapautus saisi aikaan sen, että kotimaiset sijoittajat olisivat vähemmän halukkaita hankkimaan ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen osuuksia. Kaksinkertainen verotus, joka aiheutuu siitä, että nämä rahastot ovat rajoitetusti yhteisöverovelvollisia ja kyseiset sijoittajat ovat tuloperusteisessa verotuksessa verovelvollisia mainittujen rahastojen jakamista osingoista, poistetaan suurelta osin soveltamalla InvStG 2004:n 4 §:n 2 momentin seitsemännessä virkkeessä säädettyä hyvitysmahdollisuutta. Lisäksi silloin, kun erikoistunut sijoitusrahasto toimii hyvin rajatun yhteisösijoittajien piirin sijoitusvälineenä tarkoituksenaan tiettyyn kohteeseen sijoittaminen, kotimaisten yhteisösijoittajien olemassaolo voi näyttyä puhtaasti teoreettisena mahdollisuutena.

33 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, ovatko ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot ja kotimaiset erikoistuneet kiinteistörahastot toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa. Kyseisen tuomioistuimen mukaan kotimaisilta erikoistuneilta kiinteistörahastoilta, joissa on ulkomailla asuvia yhteisösijoittajia, ei kanneta yhteisöveroa sen vuoksi, että kiinteistötulot kohdistetaan suoraan ulkomailla asuville sijoittajille vuoden 2004 InvStG:n

15 §:n 2 momentin toisessa virkkeen mukaisesti, ja sen vuoksi, että kyseiset tulot kuuluvat nimenomaisesti rajoitetun yhteisöverovelvollisuuden piiriin, mikä osoittaa, että kansallinen lainsäätäjä on pitänyt sijoittajien verotuksellista asemaa erotteluperusteena sovellettavan verokohtelun määrittämisessä ja että kiinteistötuloista kannettavaa veroa ei määritetä rahastojen tasolla vaan sijoittajien asuinpaikan perusteella.

34 Kolmanneksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, voidaanko vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädetty ainoastaan kotimaisia rahastoja koskeva verovapautus oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä.

35 Kyseisen tuomioistuimen mukaan yhtäältä ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen jättäminen kyseisen verovapautuksen piiristä voidaan oikeuttaa tarpeella varmistaa verotusvallan tasapainoinen jako jäsenvaltioiden välillä, koska sillä, että jäsenvaltion alueella sijaitsevasta kiinteästä omaisuudesta saaduista kiinteistötuloista kannetaan vero kyseisiltä rahastoilta, voidaan taata kyseisen jäsenvaltion oikeus verottaa tätä omaisuutta, koska kyseistä oikeutta ei voida taata kantamalla veroa kyseisiltä ulkomailla asuvilta sijoittajilta.

36 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan toisaalta se, että L Fund jätetään mainitun verovapautuksen piiristä, voidaan oikeuttaa tarpeella säilyttää verojärjestelmän johdonmukaisuus, koska sama kotimaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen verovapautus kompensoidaan sillä, että vero kannetaan suoraan kyseisten rahastojen ulkomailla asuvilta yhteisösijoittajilta vuoden 2004 InvStG:n 15 §:n 2 momentin toisen virkkeen mukaisesti.

37 Neljänneksi ja viimeiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, ylitetäänkö sillä, että verovapautusta ei myönnetä ulkomaisille erikoistuneille kiinteistörahastoille, se, mikä on tarpeen sijoituksia koskevan Saksan verojärjestelmän johdonmukaisuuden takaamiseksi.

38 Tässä tilanteessa Bundesfinanzhof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko EY 56 artikla (josta on tullut SEUT 63 artikla) esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan kotimaiset erikoistuneet kiinteistörahastot, joissa on pelkästään ulkomaisia sijoittajia, on vapautettu yhteisöverosta, kun taas ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot, joissa on pelkästään ulkomaisia sijoittajia, ovat rajoitetusti yhteisöverovelvollisia asianomaisen jäsenvaltion alueelta saamistaan vuokratuloista?”

39 Sen jälkeen, kun 17.3.2022 annettu tuomio AllianzGI-Fonds AEVN (C-545/19, EU:C:2022:193) annettiin tiedoksi ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, kyseinen tuomioistuin ilmoitti 25.4.2022 päivätyllä kirjeellä unionin tuomioistuimelle haluavansa pysyttää ennakkoratkaisupyyntönsä.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

40 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti sitä, onko SEUT 63 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot ovat rajoitetusti yhteisöverovelvollisia kyseisen jäsenvaltion alueella saamistaan kiinteistötuloista, kun taas kotimaiset erikoistuneet kiinteistörahastot on vapautettu tästä verosta.

41 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on välitöntä verotusta koskevaa toimivaltaansa käyttäessään noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti kunnioitettava EUT-sopimuksessa taattuja perusvapauksia (tuomio 29.4.2021, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Yhteissijoitusyritysten maksamat tulot), C-480/19, EU:C:2021:334, 25 kohta).

42 SEUT 63 artiklan 1 kohdassa kielletään yleisesti pääomanliikkeiden rajoitukset jäsenvaltioiden välillä. Tässä määräyksessä kielletään pääomanliikkeiden rajoituksina muun muassa toimenpiteet, joilla aiheutetaan se, että jossakin toisessa valtiossa asuvat henkilöt ovat vähemmän halukkaita tekemään sijoituksia tietyssä jäsenvaltiossa, tai se, että kyseisessä jäsenvaltiossa asuvat henkilöt ovat vähemmän halukkaita tekemään niitä muissa valtioissa (tuomio 29.4.2021, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Yhteissijoitusyritysten maksamat tulot), C-480/19, EU:C:2021:334, 26 kohta).

43 SEUT 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan SEUT 63 artiklalla ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta soveltaa niitä verolainsäädäntönsä merkityksellisiä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa tai heidän pääomansa sijoituspaikan perusteella.

44 Tätä määräystä on pääomien vapaan liikkuvuuden perusperiaatteeseen kohdistuvana poikkeuksena tulkittava suppeasti. Näin ollen kyseistä määräystä ei voida tulkita niin, että kaikki verolainsäädäntö, jossa verovelvollisia kohdellaan eri tavoin sen mukaan, missä he asuvat tai mihin valtioon he sijoittavat pääomansa, olisi automaattisesti sopusoinnussa EUT-sopimuksen kanssa. SEUT 65 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määrättyä poikkeusta itseään nimittäin rajoittaa SEUT 65 artiklan 3 kohta, jossa määrätään, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset säännökset ”eivät saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka [SEUT] 63 artiklassa tarkoitetun pääomien ja maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista” (tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Unionin tuomioistuin on myös katsonut, että SEUT 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla sallittu erilainen kohtelu on erotettava SEUT 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kielletystä syrjinnästä. Jotta kansallisten verosäännösten voitaisiin katsoa soveltuvan yhteen pääomien vapaata liikkuvuutta koskevien EUT-sopimuksen määräysten kanssa, niissä säädetyn erilaisen kohtelun on koskettava tilanteita, jotka eivät ole objektiivisesti toisiinsa rinnastettavissa, tai erilaisen kohtelun on oltava oikeutettua yleistä etua koskevista pakottavista syistä (tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

46 Aluksi on siis tutkittava, onko kyseessä erilainen kohtelu, tämän jälkeen tilanteiden mahdollinen rinnastettavuus ja lopuksi tarvittaessa mahdollisuus oikeuttaa erilainen kohtelu.

Pääomien vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuvan rajoituksen olemassaolo

47 Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että pääasiassa kyseessä olevan Saksan lainsäädännön nojalla kotimaiset erikoistuneet kiinteistörahastot on vapautettu yhteisöverosta, kun taas ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot eivät hyödy tällaisesta vapautuksesta.

48 Näin ollen ulkomaisia ja kotimaisia erikoistuneita kiinteistörahastoja kohdellaan eri tavalla niihin sovellettavien verotussääntöjen osalta, mistä aiheutuu haittaa ulkomaisille erikoistuneille kiinteistörahastoille.

49 Tällainen erilainen verokohtelu voi saada aikaan yhtäältä sen, että ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot ovat vähemmän halukkaita sijoittamaan Saksassa sijaitseviin kiinteistöihin, ja toisaalta sen, että Saksassa asuvat sijoittajat ovat vähemmän halukkaita turvautumaan ulkomaisiin erikoistuneisiin kiinteistörahastoihin tällaisia sijoituksia varten (ks. vastaavasti tuomio 10.5.2012, Santander Asset Management SGIIC ym., C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 17 kohta ja tuomio 21.6.2018, Fidelity Funds ym., C-480/16, EU:C:2018:480, 44 kohta).

50 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa sillä, että kotimaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen sijoittajille jaettujen osinkojen verotus otetaan huomioon, koska pääasiassa kyseessä olevassa Saksan lainsäädännössä ei aseteta kyseisten rahastojen verovapautuksen edellytykseksi sitä, että näistä kiinteistötuloista kokonaisuudessaan kannettaisiin veroa kyseisten rahastojen sijoittajilta.

51 Ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen, joilla on Saksassa asuvia sijoittajia, tapauksessa kyseisestä ennakkoratkaisupyynnöstä käy nimittäin ilmi, että sen lisäksi, että kyseiset rahastot ovat rajoitetusti yhteisöverovelvollisia, kyseiset sijoittajat, jotka ovat yleisesti yhteisöverovelvollisia, ovat myös velvollisia maksamaan pääomatuloveroa mainittujen rahastojen jakamista osingoista.

52 Toki on niin, että vuoden 2004 InvStG:n 4 §:n 2 momentin seitsemännessä virkkeessä säädetyn hyvityksen tarkoituksena on poistaa tämä kaksinkertainen verotus. Asiakirja-aineistosta käy kuitenkin ilmi, että tosiasiassa mainitun kaksinkertaisen verotuksen täydellinen poistaminen riippuu kunkin osuudenhaltijan erityisestä verotuksellisesta asemasta ja se on näin ollen epävarma. Saksan hallitus totesi lisäksi istunnossa, että ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen Saksassa asuvat sijoittajat voivat verotuksellisesta asemastaan riippuen olla epäedullisemmassa asemassa kuin kotimaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen kotimaassa asuvat sijoittajat.

53 Näin ollen on katsottava, että pääasiassa kyseessä olevan Saksan lainsäädännön kaltainen lainsäädäntö merkitsee SEUT 63 artiklassa lähtökohtaisesti kiellettyä pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitusta.

Tilanteiden rinnastettavuus

54 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee yhtäältä, että rajat ylittävän tilanteen rinnastettavuutta jäsenvaltion sisäiseen tilanteeseen on tutkittava siten, että huomioon otetaan kyseessä olevilla kansallisilla säännöksillä tavoiteltu päämäärä sekä niiden tarkoitus ja sisältö, ja toisaalta, että vain kyseisessä lainsäädännössä säädetyt merkitykselliset erotteluperusteet on otettava huomioon, kun arvioidaan, ilmentääkö tällaisesta lainsäädännöstä seuraava erilainen kohtelu tilanteiden objektiivista erilaisuutta (tuomio 29.4.2021, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Yhteissijoitusyritysten maksamat tulot), C-480/19, EU:C:2021:334, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Pääasiassa kyseessä olevien Saksan oikeuden säännösten tavoitteista on todettava, että ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että kotimaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen, joilla on ulkomailla asuvia yhteisösijoittajia, kiinteistötuloista kannetaan yhteisöveroa sijoittajilta eikä rahastolta, jotta voidaan panna täytäntöön läpivirtausperiaate, jonka mukaan tuloja verotetaan vain kerran, sekä varmistaa, että suoria sijoituksia ja sijoitusrahaston välityksellä tehtyjä

sijoituksia kohdellaan yhdenvertaisesti. Koska kotimaisten rahastojen kiinteistötuloista kannetaan veroa vain sijoittajilta, näillä säännöksillä pyritään välttämään rahastojen ja sijoittajien päällekkäistä verotusta.

56 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta käy myös ilmi, että ulkomaisten erikoistuneiden kiinteistörahastojen, joissa on ulkomailla asuvia sijoittajia, tapauksessa veroa kannetaan rahastolta eikä sijoittajilta sillä perusteella, että Saksan lainsäätäjä ei voi julkisen vallan alueellisuusperiaatteen vuoksi varmistaa lähdeverotuksella sitä, että Saksan liittotasavalta voi sinä jäsenvaltiona, jonka alueella asianomaiset kiinteistöt sijaitsevat, käyttää kyseisten ulkomailla asuvien sijoittajien verottamista koskevaa oikeuttaan.

57 Tältä osin on todettava, että unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että InvStG 2004:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä asetettu ainoa erotteluperuste koskee rahastojen asuinpaikkaa, koska kyseisen säännöksen mukaisesta yhteisöverovapautuksesta hyötyvät ainoastaan kansallisen lainsäädännön mukaiset rahastot, kun taas ulkomaisen valtion lainsäädännön mukaiset sijoitusrahastot jätetään kyseisen vapautuksen piiristä. Samoin vuoden 2004 InvStG:n 15 §:n 2 momentin toista virkettä sovelletaan ainoastaan kotimaisiin erikoistuneisiin kiinteistörahastoihin.

58 Ensinnäkin on todettava, että ulkomaisella erikoistuneella kiinteistörahastolla voi olla myös Saksassa asuvia sijoittajia, joiden tuloihin Saksan liittotasavalta voi käyttää verotusvaltaansa. Tästä näkökulmasta katsottuna ulkomainen erikoistunut kiinteistörahasto ja kotimainen erikoistunut kiinteistörahasto ovat tilanteissa, jotka ovat objektiivisesti toisiinsa rinnastettavissa (ks. vastaavasti tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

59 Toiseksi kotimaiset ja ulkomaiset rahastot ovat toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa, kun otetaan huomioon läpivirtausperiaatteella tavoiteltu päämäärä, joka on varmistaa, että suoria sijoituksia ja sijoitusrahaston välityksellä tehtyjä sijoituksia kohdellaan yhdenvertaisesti. Kotimaisten rahastojen kiinteistötuloista kannetaan veroa nimittäin ainoastaan niiden sijoittajilta, jotta kyseinen päämäärä voidaan saavuttaa.

60 Kolmanneksi päämäärä, joka koskee veron kantamisen siirtämistä rahastolta sijoittajille, voidaan saavuttaa ulkomaisten rahastojen osalta asettamalla vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädetyn yhteisöverovapautuksen edellytykseksi se, että kyseisten rahastojen sijoittajia verotetaan. Saksan liittotasavalta ei toki voi kantaa veroa ulkomailla asuvilta sijoittajilta, mutta tällainen mahdottomuus on johdonmukainen sen logiikan kanssa, jonka mukaan veron kantaminen siirretään rahastolta sijoittajalle.

61 Näissä olosuhteissa on selvää, että sitä, että mahdollisuus lähdeverovapautukseen on varattu vain kotimaisille erikoistuneille kiinteistörahastoille, ei voida oikeuttaa näiden rahastojen ja muussa jäsenvaltiossa kuin Saksan liittotasavallassa asuvien rahastojen tilanteiden objektiivisella erilaisuudella (ks. analogisesti tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

62 Kun otetaan huomioon pääasiassa kyseessä olevan Saksan lainsäädännön tavoitteet ja kyseisessä lainsäädännössä vahvistettu erotteluperuste, kotimaiset rahastot ja ulkomaiset rahastot ovat näin ollen toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa.

63 Lisäksi on toki niin, että 2.6.2016 annetussa tuomiossa Pensioenfonds Metaal en Techniek (C-252/14, EU:C:2016:402), johon Saksan hallitus vetoaa, unionin tuomioistuin katsoi, että kotimaisille ja ulkomaisille eläkerahastoille maksettujen osinkojen erilainen kohtelu, joka johtui siitä, että näihin rahastoihin sovellettiin kahta erilaista verotusmenetelmää, oli oikeutettu sillä perusteella, että näiden kahden verovelvollisten ryhmän tilanteet olivat erilaiset, kun otetaan huomioon tuossa asiassa kyseessä olleella kansallisella lainsäädännöllä tavoiteltu päämäärä sekä sen tarkoitus ja sisältö (tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 51 kohta).

64 Kuitenkin on niin, että mainitussa asiassa kotimaisilta ja ulkomaisilta rahastoilta, jotka olivat eläkerahastoja, kannettiin suoraan veroa mutta eri tavoin, kun otettiin huomioon kyseessä olleen kansallisen lainsäädännön tavoite, joka oli ottaa käyttöön vanhuuseläkejärjestelmän yhteydessä verotus, joka on neutraali ja riippumaton erilaisten varojen koostumuksesta ja siitä, minkälaisista eläkesäästöistä on kyse, koska asianomainen valtio ei voinut taata kyseisen tavoitteen toteutumista verottamalla kotimaisia rahastoja ja ulkomaisia rahastoja samalla tavoin.

65 Nyt käsiteltävässä asiassa kotimaiset rahastot on vapautettu yhteisöverosta, eikä niiltä kanneta muunlaista veroa.

Yleistä etua koskevan pakottavan syyn olemassaolo

66 On muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos se voidaan oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jos sillä voidaan taata kyseessä olevan tavoitteen toteutuminen ja jos sillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi (tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 75 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

67 Nyt käsiteltävässä asiassa Saksan hallitus väittää kirjallisissa huomautuksissaan, että jos oletetaan, että pääasiassa kyseessä oleva Saksan lainsäädäntö merkitsee pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitusta, kyseinen rajoitus on oikeutettu kahden yleistä etua koskevan syyn perusteella, jotka ovat yhtäältä tarve säilyttää kansallisen verojärjestelmän johdonmukaisuus ja toisaalta tarve säilyttää verotusvallan tasapainoinen jako jäsenvaltioiden välillä.

Tarve säilyttää kansallisen verojärjestelmän johdonmukaisuus

68 On muistutettava, että vaikka unionin tuomioistuin on todennut, että tarpeella säilyttää verojärjestelmän johdonmukaisuus voidaan oikeuttaa kansallinen lainsäädäntö, joka voi rajoittaa perusvapauksia, se on kuitenkin täsmentänyt, että jotta tähän oikeuttamisperusteeseen tukeutuva perustelu voitaisiin hyväksyä, on selvitettävä, että kyseinen verotuksellinen etu on suorassa yhteydessä siihen, että tämä etu kompensoidaan kantamalla tietty vero, ja tämän yhteyden välittömyyttä on arvioitava kyseessä olevan säännöstön päämäärään nähden (tuomio 16.12.2021, UBS Real Estate, C-478/19 ja C-479/19, EU:C:2021:1015, 65 ja 66 kohta ja tuomio 7.4.2022, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Sopimusperusteisten sijoitusrahastojen verovapaus), C-342/20, EU:C:2022:276, 91 ja 92 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

69 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ja Saksan hallitus katsovat, että tällainen yhteys on olemassa, sillä kotimaisten rahastojen verovapautuksen muodostama verotuksellinen etu kompensoidaan kantamalla vero suoraan kyseisten rahastojen ulkomailla asuvilta yhteisösijoittajilta, koska InvStG 2004:n 15 §:n 2 momentissa säädetään kiinteistötulojen

kohdentamisesta suoraan ulkomailla asuville sijoittajille. Jotta varmistetaan kyseisten sijoittajien verottaminen, mainituilla rahastoilla on velvollisuus pidättää lähdevero vuoden 2004 InvStG:n 15 §:n 2 momentin neljännen virkkeen nojalla. Lisäksi on niin, että jos vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädetty vapautus otetaan huomioon, tämä vapautus kompensoidaan verottamalla InvStG 2004:n 2 §:n 1 momentin mukaisesti sijoittajia, jotka kuuluvat vuoden 2004 InvStG:n 7 §:ssä tarkoitetun lähdeveron piiriin.

70 Tältä osin on todettava, että vaikka vuoden 2004 InvStG:n 11 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä säädetyn vapautuksen edellytykseksi ei kyseisessä säännöksessä nimenomaisesti aseteta sitä, tämä vapautus voidaan kompensoida kantamalla vero kyseisiltä rahastosijoittajilta, tällainen suora yhteys voi kuitenkin olla seurausta kyseessä olevasta verojärjestelmästä.

71 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka on yksin toimivaltainen tulkitsemaan kansallista oikeutta, tehtävänä on määrittää, kompensoidaanko näille rahastoille myönnetty vapautus kohdentamalla kiinteistötulot suoraan ulkomailla asuville sijoittajille ja kantamalla vero kotimaisten rahastojen kotimaassa asuvilta sijoittajilta. Sen on erityisesti tarkistettava, kannetaanko vero tällaisilta sijoittajilta järjestelmällisesti ja voivatko ne hyötyä mainittua veroa koskevasta vapautuksesta.

72 Jos oletetaan, että tällainen suora yhteys voi olla seurausta kyseessä olevasta verojärjestelmästä, on vielä selvitettävä, ylitetäänkö sillä, että kiinteistötulojen yhteisöverovapautus on varattu vain kotimaisille erikoistuneille kiinteistörahastoille, pääsiassa kyseessä olevassa lainsäädännössä se, mikä on tarpeen kyseisen verojärjestelmän johdonmukaisuuden takaamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2018, Fidelity Funds ym., C-480/16, EU:C:2018:480, 83 kohta).

73 Tältä osin on todettava yhtäältä, että ulkomaisen erikoistuneen kiinteistörahaston kotimaisten sijoittajien tapauksessa veron kantaminen kyseiseltä rahastolta johtaa näiden tulojen taloudelliseen kaksinkertaiseen verotukseen, koska niistä kannetaan veroa ensinnäkin kyseiseltä rahastolta ja toiseksi kotimaiselta sijoittajalta. Kuten edellä 51 ja 52 kohdassa on palautettu mieleen, kyseistä kaksinkertaista verotusta ei onnistuta aina poistamaan, mikä on nimenomaisesti ristiriidassa kansallisessa säännöstössä asetetun tavoitteen kanssa (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2018, Fidelity Funds ym., C-480/16, EU:C:2018:480, 85 kohta).

74 Toisaalta pääasiassa kyseessä olevan verojärjestelmän sisäinen johdonmukaisuus voitaisiin säilyttää, jos ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot voisivat hyötyä yhteisöverovapautuksesta, kunhan Saksan veroviranomaiset varmistavat yhteistyössä näiden rahastojen kanssa, että mainittujen rahastojen sijoittajat maksavat veron, joka vastaa veroa, joka kannetaan kotimaisen erikoistuneen kiinteistörahaston sijoittajilta. Se, että tällaisille ulkomaisille erikoistuneille kiinteistörahastoille tarjottaisiin mahdollisuus hyötyä näissä olosuhteissa tästä vapautuksesta, olisi vähemmän rajoittava toimenpide kuin nykyinen järjestelmä (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2018, Fidelity Funds ym., C-480/16, EU:C:2018:480, 84 kohta).

75 Tarpeella säilyttää kansallisen verojärjestelmän johdonmukaisuus ei näin ollen voida oikeuttaa pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitusta, joka on seurausta pääasiassa kyseessä olevasta Saksan lainsäädännöstä.

Tarve säilyttää verotusvallan tasapainoinen jako jäsenvaltioiden välillä

76 On syytä muistuttaa, että kuten unionin tuomioistuin on toistuvasti katsonut, oikeuttamisperuste, joka perustuu tarpeeseen säilyttää jäsenvaltioiden välisen verotusvallan tasapainoinen jako, voidaan hyväksyä silloin, kun asianomaisella järjestelmällä pyritään estämään menettelytapoja, jotka ovat omiaan vaarantamaan jäsenvaltion oikeuden käyttää verotusvaltaansa sen alueella toteutettujen toimintojen osalta (tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

77 Kuitenkin silloin, kun jäsenvaltio on päättänyt – kuten pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa –, että kotimaisilta rahastoilta ei kanneta veroa kotimaisista tuloista, se ei voi vedota tarpeeseen taata verotusvallan tasapainoinen jako jäsenvaltioiden välillä perustellakseen sitä, että tällaisia tuloja saavia ulkomaisia rahastoja verotetaan (ks. analogisesti tuomio 17.3.2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

78 Tästä seuraa, että oikeuttamisperustetta, joka perustuu verotusvallan tasapainoiseen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä, ei voida myöskään hyväksyä.

79 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot ovat rajoitetusti yhteisöverovelvollisia kyseisen jäsenvaltion alueelta saamistaan kiinteistötuloista, kun taas kotimaiset erikoistuneet kiinteistörahastot on vapautettu tästä verosta.

Oikeudenkäyntikulut

80 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan ulkomaiset erikoistuneet kiinteistörahastot ovat rajoitetusti yhteisöverovelvollisia kyseisen jäsenvaltion alueelta saamistaan kiinteistötuloista, kun taas kotimaiset erikoistuneet kiinteistörahastot on vapautettu tästä verosta.

Allekirjoitukset